

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

coronatus multipliciter illuditur. Articul. XLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

VI
71

nobis in coronam, quando aduersitas patienter toleratur, & quicquid nos
 contra Deum trahit, vel allicit, repellitur & superatur. Quotquot enim
 homo spinas tentationum in hac vita tolerat & superat, tot gemmas precio-
 sas ad coronam suam comparat. Oportet tentationes tolerare & superare,
 hoc est, oportet tolerare, & non tolerare. Oportet tolerare, quod tenta-
 mur, licet non debeamus desiderare, nec occasionem dare, propter pericu-
 lum. Oportet, inquam, tolerare quod impugnamur, id est, non murmura-
 re, non desperare, & hoc est patientia, & oportet non tolerare, id est, non
 consentire, ad hoc, quod contra Deum tentamur, sed resistere & superare.
 Verbi gratia: Oportet sustinere, id est, non murmurare contra Deum, si lu-
 xuria nos impugnat, licet omni modo teneamur occasiones huius tentatio-
 nis vitare. Non tamen oportet ita tolerare, vt non resistamus, fugiamus oc-
 casiones. Ad vincendum autem requiritur, vt manu considerationis tan-
 gamus arundineum baculum, id est, virtutis nostrae vacuitatem, imbecilli-
 tatem, & nihilocitatem, quatenus non in nobis, sed in Domino confidamus.
 Quia qui in se confidit, qui non se arundinem recognoscit, periculose pug-
 nat: quia nil restat ei, nisi vt vincatur. O quot, qui aliquid videbantur esse,
 confidentes in se, & praesumentes, in profundum ceciderunt, quando alijs
 grauissimis tentationibus inuoluti, & implicati, in sola Dei virtute & boni-
 tate firmiter sperantes, & de sua virtute dissidentes, euaserunt, & virtutum
 humana facti sunt.

portere ve-
 stiti.
 Spina aduer-
 sariam qui-
 do nobis fi-
 ent in coro-
 nam.
 Tentationes
 quomodo o-
 portet tol-
 rare, & non
 tolerare.
 Tentationes
 quomodo fe-
 rendae sint.
 Baculum a-
 rundineum
 in manu acci-
 dere quid sit
 spiritualiter.
 Praesumptio
 sui quomodo sit
 periculosum.

IESVS CORONATVS MULTIPLICITER
 illuditur. *Articulus XXI.*

Quia Iudaei accusauerant Christum, quod falso se Deum, seu Dei Fi-
 lium dixisset, & temerarie Christum, id est, regem Iudaeorum nomi-
 nasset, ideo milites non a militia nobilitatis, vel generositate sangui-
 nis, sed potius a malitia, crudelitate, & a militando sic dicti stipendiarij, car-
 nifices, operarij iniquitatis, quibus nil pro pecunia acquirenda videretur
 iniustum) dupliciter irriserunt. *Et genu flexo ante eum, illudebant. & ceperunt
 soluere eum.* Salutabant eum derisorie, vt regem, dicentes: *Aue rex Iudaeorum.*
 Adorabantque illum genibus flexis, vt Deum. Sed quo animo, statim indi-
 carunt. Nam inter huiuscemodi honorationes illusorias, *conspuerunt in fa-
 cie eius. Et dabant ei Alphas. Acceperuntque arundinem, quae instar baculi rigi-
 da erat, & percussit eum caput eius.* Continentur hic plures articuli in vno.
 Nam salutatio derisoria, Adoratio, Conspuitio, Alaphizatio, Capitis
 cum arundine percussio, quae vno simul hic articulo connectuntur, in quin-
 que diuidi possunt, dum vel tempus suppetit, vel suggerit deuotio. O fra-
 tres, non oporteret hic leuiter transire, tantam Domini & creatoris in-
 iuriam, quam a visibilis nequam tolerat, a creaturis indignissimis. Si-
 quidem ipse Deus, & cui soli debetur omnis honor & gloria. Ipse verus rex,
 & Dominus caeli & terrae, creator vniuersorum, distributor omnium: si-
 ne cuius nutu, non solum nihil possidere, sed nec viuere, nec esse possumus.
 Hic alaphis caditur, hic conspuitur, huic spina arundine percussa, capi-
 ti intruduntur, impellunturque vsque ad cerebrum. O fratres, cogitate do-
 lorem super dolorem, cogitate patientiam super patientiam. Si canem vel
 catel-

Milites qui
 hic dicantur.
 Math. 17.
 Marc. 15.
 Luc. 23.
 Ioan. 19.
 Articulos
 plures hic
 comprehen-
 di.
 Tim. 1.
 Quanta quae
 que in digna
 & pœnosa
 hic Christus
 peruenit.

catellum tanta videremus pati, concuteretur cor nostrum compassionem. Christus patitur, & non compatimur? Deus pro nobis patitur, & ridentioro, sicis oculis præteribimus? Ante etiam legimus Dominum conspuitum & alaphizatum: sed id factum fuit in domo Caiphæ à Iudæis: hoc autem factum est in domo Pilati à militibus, ad placendum tamen Iudæis. Mone-mur ex his Dominum non derisorie adorare vel salutare. Tunc deridemus eum adorantes, quando ab extra magnam deuotionem, aut humilitionem ostendimus, & intus aridi, acediosi, superbi inuenimur. Inclinamus profunde corpus, sed cor manet erectum. Os loquitur cum Deo, & cor nostrum auersum est ab eo, & conuersum ad mundana. Rogamus Deum, vt intendat orationi nostræ, & nos ipsimet non attendimus. Petimus multa, & ipsi phantahis implicari, nescimus quid petimus. Quomodo ipse exaudiet nos, quando nos ipsos non audimus? Nõnne esset derisio loqui cum regi pro ardua causa, aut aliquid petere magnum ab eo, & interim verterei dorsum, & ludere cum catto? Nõnne diceret rex: Si non magis serio est tibi petitio tua, quare illudis mihi? Sic etiam Deo illudimus, loquentes cum eo, petentes non parua, aut modica, scilicet, regnum caelorum, & interim ludimus cum catis, id est, cum cogitationibus & rebus imaginatis, vertendo ei dorsum cordis nostri. Si verò tempore orationis, genuflexionis, prostrationis, adorationis, etiam impuris cogitationibus delectamur, aut peccandi voluntatem concipimus, quasi Deum salutamus, & interim in faciem eius expuimus, aut alaphas damus.

*IESVS ILLVSVS VIDENDVS
producit. Articulus XLII.*

CVM milites nequam omnem suæ crudelitatis vim in Christum exercissent, flagellatum, & sic miserabiliter illudum, & afflictum, produxit Pilatus foras ad Iudæos, vt vel sic Iudæorum eius passionem & humilitatem videntium, furor mitigaretur. Vnde sancti Euangelistæ consequenter dicunt: *Et postquam illuserunt ei, exiit iterum Pilatus foras, & dixit eis: Ecce adduco eum vobis foras, vt cognoscatis, quia in eo nullam causam inuenio.* Sciebat enim Pilatus, quod ludibria eius libenter videbant, sperans post tantam eius afflictionem & ignominiam, ipsum de susceptione regni non suspectum haberi, nec vltra eius sanguinem sitiri. Dixit ergo ad illos, vt iam dictum est. *Ecce adduco eum vobis foras, vt cognoscatis, quia nullam inuenio in eo causam.* Emendatum ergo eum, dimittam. *Ecce quid sequitur miserabile. Exiit ergo Iesus, portans spinam coronam, & purpur eum vestimentum cum sceptro arundineo.* Mirum quod Iesus præ vulnere doloris, & passionis labore, stare vel ambulare potuit. *Dixit ergo Pilatus: Ecce homo.* O lamentabile spectaculum: *Ecce homo.* Quasi dicat. Ita tractatus est, vt speciem hominis amiserit. Vnde etiam Esaias prædixit in spiritu passionem eius præcognoscens: *Vidimus eum non habentem speciem neque decorem, vnde nos reputauimus eum. Vidimus eum quasi percussum, & humilatum à Deo, vt virotum nudissimum & leprosum, &c.* Et idcirco mirum est, quod aliquid de cætero timeris. Habemus hic iterum documentum, non in vestibus gloriari, aut nos ipsos ostentare, quia Christus illusus in vestibus est. Maxime autem hoc spectat

Matth. 26.
Marc. 14.

Deridit
Christum à
nobis quod
mystice.

Illudere Deo
mystice qui
dicantur.

Conspuerit
Deum, illi
que alaphas
dicitur quoniam
mystice di-
cantur.

Ioan. 19.

Isaia 53.